

תמצית האנושיות / הרב אליעזר קשתיאל

אנחנו נבקש בעז"ה בראש השנה לחיות, "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים".
"זוכר יצוריו לחיים ברחמים", אנחנו נבקש להכתב בספר החיים.

הבקשה הזאת לחיות, מסביר הנצי"ב מוולוז'ין, היא בקשה לחיות את חיינו האנושיים כפי שחיים אנושיים אמורים להיות. אנחנו לא מבקשים חיים במובן הפיזי, זה לא מספק אותנו. אנחנו מבקשים לחיות חיים במובן של שלמות צורתנו האנושית. אדם שלם זה אדם שאוהב, מתלהב, דבק בערכים גדולים באשר הם. זה נקרא אדם חי. אדם חי הוא אדם שצלם אלוקים שבו מאיר את חייו. אנחנו מבקשים מרבנו של עולם שיעזור לנו לחיות "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים", מי שדבק באידאליים, מי שמשתוקק להיות יותר טוב, יותר רחום, יותר חנון. מי שמתמסר לזה בכל ליבו ונפשו, בלי תמורה, הוא יותר חי את זהותו האנושית. ראש השנה הוא יום הדין על בריאת האדם, "היום הרת עולם". יום דין על האדם שבנו. כולנו תפילה להכתב בספר החיים. ולהיות אוהבי ה'. אהבת ה' זאת תמצית האנושיות, אלו הם החיים.

כך נאמר בפרשת ניצבים שקראנו בפרשה שעברה "ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך", מסביר הנצי"ב, "למען חיך" - למען הזהות האנושית. זהותך האנושית השלמה.

כתיבה וחתימה טובה.